

עמ"ת 7091/01/21 - שמואל כחלון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 7091-01-21 כחלון(עציר) נ' מדינת ישראל

לפני עורר	כבוד השופט ציון קאפח
נגד משיבה	שמואל כחלון (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אייל בסרגליק מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד דרור לוי

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא אשר במסגרת בקשה לעיון חוזר שהוגשה על ידי המדינה, הורה על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים.

רקע בתמצית

נגד העורר ואחרים, ובהם נאשם 1 הוא בנו של העורר, הוגש כתב אישום שהחלקים הרלבנטיים בו לגבי העורר הינם האישומים הראשון והשלישי.

העורר עוסק בהלוואות חוץ בנקאיות ובהתאם לכך קובע גם ריביות. המתלון אשר נקלע לקשיים כלכליים הפסיק לשלם לעורר את תשלום הריבית החודשית. מכאן, אשר ארע לאחר מכן.

האישום הראשון מייחס לעורר סחיטה באיומים בכך שבמהלך 5 ימים בחודש דצמבר 2019 שלח למתלון מסרונים מאיימים אשר היו בבחינת סחיטה באיומים. עוד נטען כי אדם אשר הציג עצמו כאבי כחלון (נאשם מס' 1) הגיע לבית המתלון וביקש מאשת המתלון שתמסור לבעלה שיתקשר אליו באופן דחוף.

על אלה יוחסה לעורר ולבנו עבירה של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין תשל"ז - 1977.

לגבי עבירה זו נמצאה תשתית ראייתית ונקבעה עילת מעצר.

האישום השלישי מייחס לעורר עבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ואיומים. לגבי האישום של הפרעה לשוטר

בשעת מילוי תפקידו, קבע בית משפט קמא כי קיים קושי לקבוע משקל מלא לקיומן של ראיות לכאורה, ומנגד, נקבע כי לעבירת האיומים משקל הראיות משמעותי ועומד בדרישות הדין. יצוין כי האיומים כלפי השוטרים שבאו לבצע צו חיפוש היו "תצאו מפה לפני שאני מתהפך עליכם, תצאו מפה לפני שאני מפרק לכם את הצורה, אני אשב עליכם בבית סוהר... אתם לא יודעים מה אני אעשה לכם".

הקביעות לראיות היו במסגרת בקשה למעצר עד תום ההליכים אשר הוגשה בד בבד עם כתב האישום.

ביום 11.6.2020, למעלה מחודש מאז מעצרו, קבע בית משפט קמא כי יש לשחרר את העורר לחלופת מעצר הרחק ממקום מגוריו, עוד בטרם קבלת תסקיר מעצר. בית משפט קמא נדרש בין השאר לעילות אפשריות של סחיטה באיומים (פועל יוצא של עיסוקו בהלוואות חוץ בנקאיות) ושיבוש מהלכי משפט -השפעה על עדים. אלה הוגדרו על ידי בית משפט קמא "כמשוכות גבוהות". על כן שוחרר העורר בתנאים מגבילים ובהם מעצר בית בעיר יבנה.

ערר המדינה על השחרור וערר העורר על התנאים המגבילים נמחקו בהמלצת סגן נשיא כב' השופט כבוב.

ביום 5.7.2020 הוגש תסקיר מעצר לבית משפט קמא אשר המליץ על החזרת העורר לביתו בפיקוח לסירוגין של אשתו וארבעה מפקחים שאושרו, תוך הרחקתו מהמתלונן.

בית משפט קמא דחה בקשת שרות המבחן ביום 20.7.20, משום שהעורר מתגורר בסמיכות רבה לבית המתלונן. בה בעת התיר בית המשפט קמא לעורר לצאת לשעות התאווררות מידי יום. יודגש כי האיסור בדבר שימוש בתקשורת אלקטרונית אשר היה בין התנאים עת שוחרר העורר ביום 11.6.20, בוטל על ידי בית משפט קמא.

אחר כל אלה הגישה המדינה ביום 23.12.20, בקשה לעיון חוזר וחילוט ערבויות. בבקשה נטען כי העורר הפר באופן שיטתי את הוראות השחרור בכך שבמספר ביקורות שנערכו בכתובת מעצר הבית ביבנה, הוברר כי הוא אינו שווה שם. עוד העלתה החקירה כי העורר נמנע מלספק הסברים ביחס להפרות הנטענות. כך גם קרס מערך הפיקוח כאשר איש מהמפקחים לא דיווח על ההפרות. העורר נעצר אפוא עד להחלטה אחרת על פי החלטת בית משפט קמא מאותו יום.

ביום 3.1.2021 הורה בית משפט קמא על מעצר העורר עד תום ההליכים המשפטיים תוך קביעה כי על העורר לעמוד במתווה מעצר איזוק אלקטרוני מרוחק גאוגרפית ובמערך פיקוח אנושי. קרי, בית משפט קמא לא נעל את הדלת בפני העורר.

מכאן הערר אשר הוגש בפניי.

במהלך הדיון ביקשתי לדעת מפי ב"כ המשיבה, מהי המסוכנות הקונקרטית הנשקפת מהעורר, זאת במתווה שנקבע בבש"פ 7206/10 מדינת ישראל נ' אגרונוב. על פי החלטה זו, יש להתאים את הכלים השונים (מעצר של ממש,

מעצר באיזוק אלקטרוני, מעצר בית וכיוצ"ב) על פי המסוכנות הנשקפת מהמשיב הספציפי.

ב"כ המדינה השיב בהגנותו הרבה כי עיקר המסוכנות הינה ניסיון אפשרי של העורר, לשבש את מהלך עדות המתלונן ובני משפחתו. המתלונן העיד כבר בעדות ראשית, הוא עתיד להיחקר נגדית בעוד 4 ימים ביום 13.1.2021 ואשתו ובנו עתידים להעיד ביום 27.1.2021. עוד נטען כי על ראש העורר מרחפת עננה שחורה אשר אינה נמדדת רק במעשים המתוארים בכתב האישום ובכלל זה יש להתייחס גם לקשרים שהעורר יצר. מבלי להמעיט מערכה של האמירה, לגבי ידי לא הובאה ראיה כלשהיא המבססת טענה זו.

כך או כך, הוצג לפניי עברו הפלילי של העורר הכולל שתי הרשעות על פי חוק התכנון והבניה, הרשעה בגין החזקת סכין משנת 2016 והרשעות בגין עבירות שבוצעו בשנים 2010-2012 בגין נדון העורר בחודש ינואר 2014, בין השאר, למאסר בפועל בן חודשיים בדרך של עבודות שירות. ההרשעות כוללות איומים, חבלה במזיד ברכב וכו'.

אינני מקל ראש בנטען כלפי העורר. על הפרת תנאי שחרור, יש להגיב בחומרה ובכלל זה גם במעצר של ממש. אולם, לא בכל מקרה התגובה תהיה במעצר עד תום ההליכים (ר' לעניין זה בש"פ 7452/16 מיליאבסקי נ' מדינת ישראל).

העורר בן 62, מצבו הרפואי מורכב והוא מצוי בקבוצת סיכון עליונה של חשש להידבקות בנגיף הקורונה.

בגין ההפרות, אשר לא התלוותה להן עבירה נוספת, מבלי להקל ראש, מצוי העורר במעצר מאז 22.12.20 והצפי להמרת המעצר למעצר באיזוק אלקטרוני הינו ליום 14.1.21. קרי, העורר ישהה במעצר של ממש כ-25 ימים, תקופה שיש בה, כך אני מקווה, ללמדו בינה ודעת.

המתווה אותו אני עתיד לקבוע יקדם מסוכנות אפשרית מצד העורר וימנע השפעה כלשהי על המתלונן או בני משפחתו.

כאן המקום להדגיש, כי עד כה, מאז מעצר העורר ותחילת החקירה, הגשת כתב האישום ובקשת המעצר עד תום ההליכים וכלה בשחרור העורר ב-11.6.20 ועד מעצרו 22.12.20, לא נעשה ניסיון כלשהו מצד העורר או מצד גורם כלשהו אחר להשפיע על המתלונן.

אני קובע אפוא כי עד להשלמת החקירה הנגדית של המתלונן יותר העורר במעצר ולאחר מכן יועבר למעצר באיזוק אלקטרוני. עד להשלמת עדות בני משפחת המתלונן יותר העורר במעצר באיזוק אלקטרוני בעיר יבנה ולאחר מכן ניתן יהיה להחזירו לביתו בחולון.

המזכירות תשלח העתק החלטה לצדדים.

הצדדים.